

افغانستان

گزارش سالانه سال ۲۰۱۵

در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

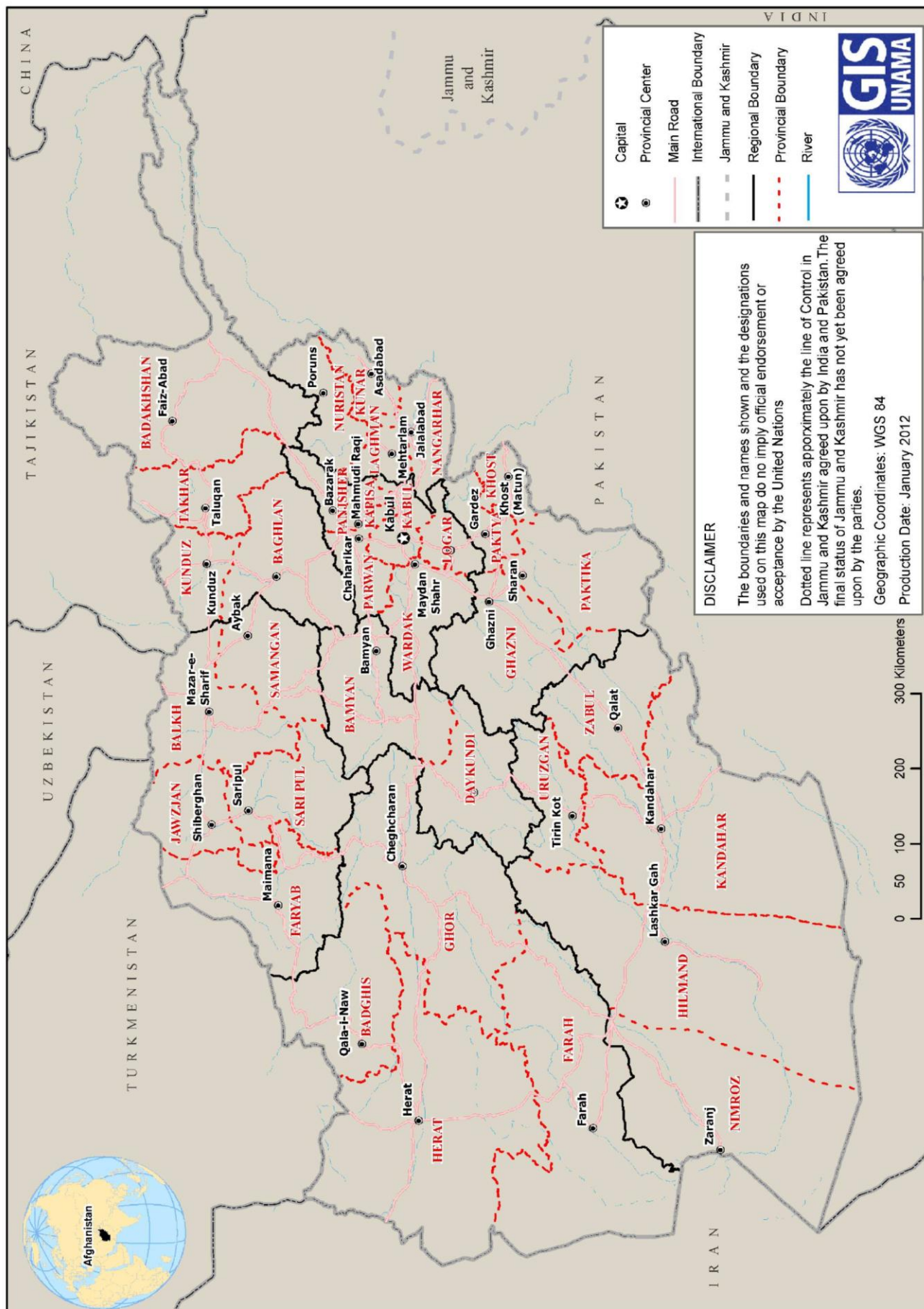

کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان

فبروری ۲۰۱۶

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISION

افغانستان

گزارش سالانه سال ۲۰۱۵

در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان

فبروری ۲۰۱۶

عکس پشت جلد این گزارش مربوط به عبدالخالق از آسوشیتدپرس میباشد. در این عکس یک مرد دختر را انتقال میدهد که در یک حمله انتحاری مجروح گردیده است. در این حمله فرد انتحاری با موتر مملو از مواد انفجاری اش در شهر لشکرگاه ولایت هلمند یک پاسگاه امنیتی را مورد حمله قرار داد و در نتیجه دو فرد ملکی را به قتل رسانیده و دو فرد ملکی را مجروح نموده بود.

عکس به تاریخ ۱۶ ماه مارچ سال ۲۰۱۵ گرفته شده است.

در حالیکه طرفهای درگیر در منازعه به دنبال منافع سیاسی و نظامی خود هستند؛ آنها نباید فراموش کنند که افغانستان فقط یک قلمرو نیست؛ بلکه جای هست که تعداد زیاد از مردم آن را خانه خود شان میدانند. ادعای پیشرفت ها و موفقیت ها در میدان جنگ که بارها از طرفهای درگیر در جنگ شنیده می شود؛ تازمانیکه آنها موفق به محافظت از افراد ملکی (آن افراد ملکی که طرفین جنگ آرزوی حکومت کردن بر آنها را دارند یعنی زنان، اطفال و مردان افغانستان) نگردد؛ از هیچ ارزشی برخوردار نیست. مسئولیت های که متوجه طرف های درگیر است؛ الزام آور بوده و باید موفقیت های طرفهای درگیر بر اساس کامیابی های شان در محافظت از افراد ملکی؛ سنجیده شود.

نیکولاس هایسم، نماینده ویژه منشی عمومی ملل متحد در افغانستان، کابل، فبروری ۲۰۱۶.

مردم افغانستان از حملات وحشیانه و غیر اصولی که بر اساس حقوق بین المللی ممنوع تلقی می گردد؛ مدام رنج می برند. این نوع حملات تقریباً با معافیت کامل انجام می پذیرد. مرتکبین این تخطی ها که توسط یوناما و کارمندان من به ثبت می رسد؛ باید پاسخگو قرار داده شوند و جامعه بین المللی باید به شدت تمام تأکید به عمل آورد که حقوق افراد ملکی حفاظت گردد.

زید رعد الحسین، کمیشنر عالی ملل متحد برای حقوق بشر، ژنو، فبروری ۲۰۱۵.

مأموریت

این گزارش سالانه ی سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تهیه گردیده و دوره زمانی ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵ را در بر می گیرد.

این گزارش طبق مأموریت یوناما بر اساس قطعنامه شماره ۲۲۱۰ (سال ۲۰۱۵) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش ها غرض حصول اطمینان از محافظت آنها، تقویت پاسخ دهی و همکاری در تطبیق کامل آزادی های بنیادی و مقررات حقوق بشری مندرج در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آنها می باشد، به ویژه معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه گردیده است.

قطعنامه شماره ۲۲۱۰ (سال ۲۰۱۵) شورای امنیت روی اهمیت نظارت دوامدار و گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، به خصوص در مورد تلفات افراد ملکی تاکید می کند.

یوناما یک سلسله فعالیت هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر افراد ملکی به شمول موارد ذیل روی دست می گیرد: نظارت مستقل و بی طرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده اند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از افراد ملکی که در منازعات مسلحانه متضرر می گردند؛ و فعالیت هایی که باعث ترویج رعایت مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق بشر و قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرف های درگیر می شود.

این گزارش حاوی نظریات تخنیکی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر می باشد.

میتودولوژی (روش تهیه گزارش)

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحهء رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که اطمینان و اعتبار آنها ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تحقیق می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را به کار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا حد امکان با منابع متنوع به شمول اظهارات شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (به شمول دولت افغانستان، عناصر ضد دولت و نیروهای نظامی بین المللی)، مسؤولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و بزرگان محل بررسی و تصدیق نماید.

این معلومات از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فیزیکی اقلام و مدارک جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه ها و سایر مراکز صحی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و سایر نمایندگی های آن، اظهارات منابع دست دوم، گزارشات رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم به دست می آید.

در هر واقعه ای که تلفات ملکی را در بر داشته باشد، یوناما حداقل سه نوع منبع را لازمی می داند تا وقوع رویداد را تثبیت کند، مانند قربانی، شاهدان، کارمندان صحی، مقامات محلی، تصدیق توسط طرفین درگیری، بزرگان محلی و غیره. تا جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد، به خصوص در محلاتی که دسترسی به علت محدودیت های امنیتی مقدور نباشد، این گونه تحقیقات امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله روش ها برای جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوعی که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، قبل از آنکه نتیجه گیری صورت گیرد، تحقیقات چندین هفته را در بر می گیرد. این بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر دوباره بررسی گردیده و در تحلیل ها گنجانیده شود. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آن صورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد ملکی بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان به طور قطعی تصدیق کرد و یا این وضعیت مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیارهای قابل تطبیق حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و در مورد ملکی یا جنگجو بودن مردانی که به سن جنگی رسیده اند سن شان را معیار قضاوت قرار نمی دهد بلکه این گونه ادعاهای مربوط به ملکی یا جنگجو بودن قربانیان را بر اساس واقعیت های موجود در مورد همان رویداد ارزیابی می کند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی بماند، در آن صورت مرگ آنها در شمار مجموعی تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما در سال ۲۰۰۹ میلادی یک دیتابیس الکترونیکی را ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را ثبت کند. این دیتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات، منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است.

از آنجائیکه چندین طرف درگیر جنگ می باشد، یوناما نهایت تلاش می نماید تا طرف مسؤول یک حادثه مشخص را تا حدی که امکان دارد بطور دقیق معین نماید، مثلاً طالبان و یا اردوی ملی افغانستان. به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان کافی نبوده یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسؤولیت را به عهده نمی گیرند، و یا برای تشخیص دقیق مرتکبین یک حادثه ی منتج به تلفات افراد ملکی چه در بین نیروهای دولتی و چه در میان نیروهای مخالف دولت؛ مشکل ایجاد می گردد، در همچو موارد یوناما مسؤولیت یک رویداد مشخص را یا به نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت می دهد.

در قضایای جنگ های زمینی بین نیروهای دولتی و مخالفین دولت، زمانیکه تلفات به یکی از طرفین به طور مشخص ممکن نیست که نسبت داده شود، یوناما مسؤولیت را به هردو طرف نسبت داده و تحت یک کتگوری مشخص بنام (نیروهای دولتی و مخالفین دولت) ثبت می نماید. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی، کمتر از آنچه که هست گزارش داده باشد.

خلاصه گزارش

"بعد از آنکه من طفلم را غذا دادم و آن را دوباره در جایش گذاشتم تا بخوابد؛ اندکی آب نوشیدم و دوباره در رختخوابم برگشتم. در این موقع یک انفجار شدیدی بوقوع پیوست و سقف خانه ی ما داشت فرو می ریخت. من به یاد دارم که سقف بالای من افتاد و بعد از آن بیهوش گردیدم. وقتی که چشمانم را گشودم؛ متوجه گردیدم که دستها، پا ها و پشتم خونریزی دارد. من تلاش کردم که ایستاد شوم ولی نتوانستم. بعد از بیست دقیقه متوجه شدم که شوهرم مکرراً چیغ و فریاد می زند و میگوید که "کجاست دیگران؟ کجاست پدرم؟" انفجار ایشان و بچه ام را به شدت مجروح ساخته بود. برادر شوهرم هردو چشمانش را از دست داده بود. ما یک فامیل فقیر هستیم و همه چیزمان را از دست داده ایم."^۱

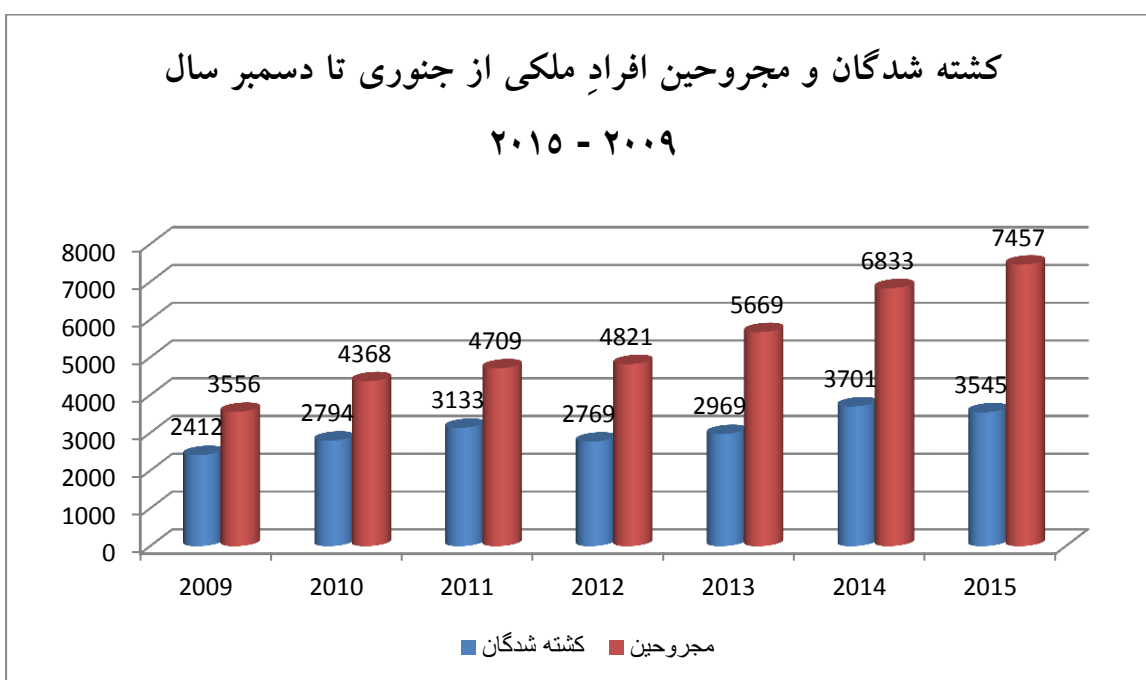
--به تاریخ هفت اگست سال ۲۰۱۵؛ این خانم در یک حمله انتحاری توسط یک موتر مملو از مواد انفجاری در منطقه شاه شهید شهر کابل مجروح گردیده بود. حمله فوق الذکر در حدود ۱۵ فرد ملکی را به قتل رسانده و در حدود ۲۸۳ فرد ملکی را مجروح نموده بود. همچنان در این حمله در حدود صدها خانه تخریب گردیده و آسیب دیده بود.

در سال ۲۰۱۵، منازعات مسلحانه در افغانستان آسیبهای شدیدی را به افراد ملکی وارد نموده و بر اساس یافته یوناما، از سال ۲۰۰۹ به این طرف از لحاظ ارقام تلفات افراد ملکی، سال ۲۰۱۵ بیشترین رقم تلفات افراد ملکی را بخود اختصاص داده است. به تقیب افزایش آمار تلفات در سالهای ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴، در سال ۲۰۱۵ نیز کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در اثر منازعات مسلحانه در مقایسه به سال ۲۰۱۴ در حدود چهار درصد افزایش را نشان می دهد. بر اساس یافته های یوناما از اول جنوری تا ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۵، در حدود ۳۵۴۵ فرد ملکی به قتل رسیده و ۷۴۵۷ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات افراد ملکی در دوره زمانی فوق الذکر به ۱۱۰۰۲ فرد ملکی رسیده که در مقایسه به سال ۲۰۱۴، چهار درصد در آمار کشته شدگان کاهش رُخ داده و در حدود ۹ درصد در ارقام

^۱. به تاریخ ۱۶ اگست سال ۲۰۱۵؛ یوناما با قربانی حادثه در شهر کابل مصاحبه نموده است.

گزارش سالانه ی سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در افغانستان

مجروحین افزایش صورت گرفته است.^۲ از زمانیکه یوناما به شکل منظم و سیستماتیک تلفات افراد ملکی را به ثبت رسانیده یعنی از اول جنوری سال ۲۰۰۹ تا ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۵، یافته های یوناما نشان می دهد که در مجموع در حدود ۲۱۳۲۳ فرد ملکی در این دوره زمانی به قتل رسیده و در حدود ۳۷۴۱۳ فرد ملکی دیگر مجروح گردیده است. در نتیجه، مجموع تلفات افراد ملکی در دوره زمانی فوق الذکر به ۵۸۷۳۶ فرد ملکی می رسد.

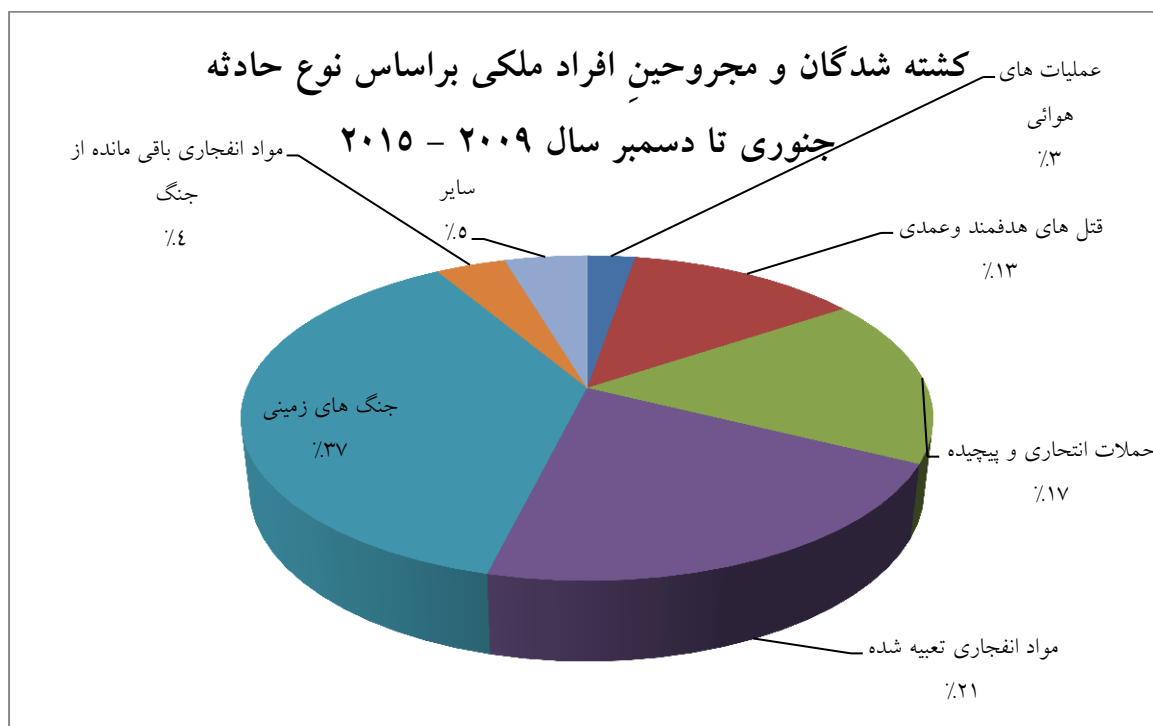
این گزارش آسیبهای آنی و قطعی منازعات مسلحانه سال ۲۰۱۵ را که متوجه افراد ملکی در افغانستان بوده به ثبت رسانیده است. نتایج زیان بار منازعات مسلحانه و برآیند تخطی های حقوق بشری ناشی از این منازعات و نیز نقض نورم های حقوق بشردوستانه بین المللی نسبت به قتل و جرح افراد ملکی؛ تأثیرات عمیق تر و شدید تری را در جامعه بجا گذاشته است. در جریان سال ۲۰۱۵، خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه خانه ها، وسایل معیشت و اموال مردم را تخریب نموده و هزارها خانواده را بیجا نموده است. در ضمن این منازعات محدودیت های را فراروی آزادی دست رسی به آموزش و

^۲. بر اساس یافته های یوناما؛ در سال ۲۰۱۴؛ در حدود ۳۷۰۱ فرد ملکی کشته شده و ۶۸۳۳ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات در سال متذکره به ۱۰۵۳۴ فرد ملکی می رسید.

پرورش، صحت، و سایر خدمات ایجاد کرده است. علاوه، پیامدهای کوتاه مدت و دراز مدت ناشی از ناامنی های فزاینده، ضعف در روند محافظت افراد ملکی و عدم احترام به حقوق بشر و نورمهای حقوق بشردوستانه بین المللی، تأثیرات دوام دار و طولانی مدت را نسبت به اثر آنی منازعات میتواند داشته باشد. نسلهای متعدد از باشندگان افغانستان از تأثیرات ناگواری که جنگ ها از لحاظ روانی و فزیک بر آنها گذاشته است به شدت رنج می برد. این دسته مردم هیچ حمایتی را از جانب نهاد های دولت افغانستان دریافت نکرده و اگر گاهی یا در جای حمایت های حکومتی هم صورت گرفته، آن هم بسیار اندک بوده است.

خسونت های ناشی از منازعات مسلحانه آسیب پذیرترین قشر جامعه را به شکل فزاینده ی متضرر نموده است: در سال ۲۰۱۵، از هر ده نفر کشته و مجروح افراد ملکی، یک نفر زن و از هر چهار نفر کشته و مجروح، یک نفر طفل را شامل می گردید. در حالیکه ارقام مجموعی تلفات افراد ملکی در حدود چهار درصد افزایش یافته، اما ارقام تلفات زنان در حدود ۳۷ درصد صعود نموده که در مجموع ۳۳۳ زن به قتل رسیده و ۹۱۳ زن مجروح گردیده است. در نتیجه، مجموع تلفات زنان به ۱۲۴۶ تن می رسد. همچنان، در این دوره زمانی، در حدود ۱۴ درصد افزایش در ارقام تلفات اطفال رخ داده که در مجموع ۷۳۳ طفل به قتل رسیده و ۲۰۹۶ طفل مجروح گردیده است. در نتیجه مجموع تلفات اطفال به ۲۸۲۹ تن می رسد.

جنگ های زمینی بین طرفهای جنگ عامل بیشترین رقم تلفات (قتل و مجروحیت) افراد ملکی بوده و به تعقیب آن مواد انفجاری تعبیه شده و حملات انتحاری و پیچیده به ترتیب تلفات بالای را بر افراد ملکی وارد نموده است. جنگ های زمینی بیشترین رقم افراد ملکی را به قتل رسانیده که به تعقیب آن قتل های هدفمند و عمدی باعث بیشترین رقم قتل افراد ملکی گردیده است.

اساساً ریشه اصلی افزایش در مجموع تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۵، به افزایش حملات انتحاری و پیچیده و قتل‌های هدفمند و عمدی توسط نیروهای مخالف دولت، به افزایش تلفات افراد ملکی در جنگ های زمینی و حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت و افزایش آمار تلفات در فیرهای متقابل بین طرفهای درگیر بخصوص در ولایت قندز؛ ارتباط می گیرد.^۳

مرتکبین تلفات افراد ملکی

یافته های یوناما نشان میدهد که در حدود ۶۲ درصد تلفات افراد ملکی توسط نیروهای مخالف دولت صورت گرفته است.^۴ هم چنان، ۱۷ درصد تلفات به نیروهای طرفدار دولت (۱۴ درصد به نیروهای

^۳. به گزارش ویژه یوناما و دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر، در مورد حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در جنگ ولایت قندز که به تاریخ ۱۲ دسمبر نشر گردید؛ مراجعه گردد. این گزارش در آدرس ذیل قابل دست رس می باشد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/civcas/Special%20Report%20on%20Kunduz%20province_12%20December%202015.pdf

^۴. این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلحی را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح، همچنین به کسانی اطلاق می

امنیتی افغانستان، دو درصد به نیروهای نظامی بین المللی و یک درصد به گروههای مسلح طرفدار دولت) نسبت داده شده است. در حدود ۱۷ درصد تلفات افراد ملکی در جنگ های زمینی بین نیروهای مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغانستان صورت گرفته که به هیچ یکی از طرفین بطور مشخص نسبت داده شده نمیتواند. چهار درصد^۶ تلفات افراد ملکی در نتیجه انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ که به هیچ یکی از طرفین درگیر بطور مشخص نسبت داده شده نمیتواند؛ صورت گرفته است.^۷

شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروه های منسجم و مسلح غیر دولتی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند، مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه، جیش محمد و داعش و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های مسلح جنایت کاری که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر، فعالیت می نمایند.

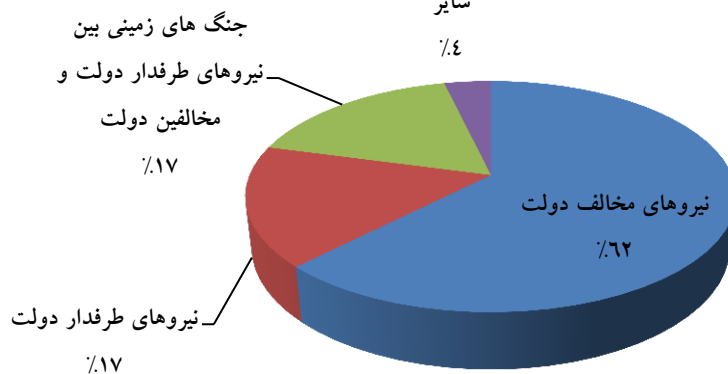
^۵. این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهایی را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست عمومی امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی می گردند که در تحت تشکیلات قانونی حکومت عمل می کنند. در ضمن این نیروها شامل ملیشه ها و گروههای مسلح طرفدار دولت نیز می گردد که مبنای قانونی نداشته و در تحت تشکیلات رسمی حکومتی عمل نمی کنند. نیروهای طرفدار دولت همچنان شامل نیرو های نظامی بین المللی و سایر نیرو های امنیتی و اطلاعاتی خارجی می گردد (به نیرو های نظامی بین المللی مراجعه شود).

^۶. یوناما در حدود کمتر از نیم درصد تلفات را به گلوله باری های نیروهای پاکستانی که از آن سوی سرحد بطرف خاک افغانستان فیر می گردد؛ نسبت می دهد.

^۷. بقایای مواد انفجاری باقی مانده در میدان جنگ موادی هست که مرتکبین شان قابل شناسای نبوده و یا هم از جنگ های سالهای قبل باقی مانده است.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی توسط طرفهای درگیر در منازعه

جنوری تا دسمبر سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۵

نیروهای مخالف دولت

یافته های یوناما نشان میدهد که از اول جنوری تا ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۵، به تعداد ۲۳۱۵ فرد ملکی توسط نیروهای مخالف دولت به قتل رسیده و به تعداد ۴۵۴۴ فرد ملکی توسط این نیروها مجروح گردیده است. مجموع تلفات ناشی از عملیات ها و حملات نیروهای فوق الذکر ۶۸۵۹ تن رسیده که در مقایسه به سال ۲۰۱۴ در حدود ۱۰ درصد کاهش را نشان میدهد.^۸ این کاهش در حقیقت در نتیجه کاهش در آمار تلفات ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و جنگ های زمینی گروه های مخالف دولت؛ بدست آمده است. ولی یافته های یوناما نشان میدهد که در تلفات افراد ملکی منسوب به عناصر ضد دولت ناشی از حملات گروهی پیچیده و انتحاری در حدود ۱۶ درصد افزایش رُخ داده و نیز در تلفات

^۸. در سال ۲۰۱۴؛ یوناما تلفات ۷۶۴۳ فرد ملکی (۲۶۷۷ کشته شده و ۴۹۶۶ مجروح) را به نیروهای مخالف دولت نسبت داده بود.

گزارش سالانه ی سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در افغانستان

ناشی از قتل‌های هدفمند که دومین عامل اصلی قتل افراد ملکی در سال ۲۰۱۵ تلقی می‌گردد؛ در حدود ۲۷ درصد افزایش صورت گرفته است.^۹

در این گزارش، تلفات افراد ملکی در اثر جنگ‌های زمینی منسوب به نیروهای مخالف دولت در مقایسه با سال ۲۰۱۴ در حدود ۳۸ درصد کاهش^{۱۰} و نیز تلفات ناشی از مواد انفجاری در حدود ۲۰ درصد کاهش را نشان میدهد که این کاهش با روندی که در گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۵ منعکس شده بود؛ کاملاً سازگاری دارد. کاهش در ارقام تلفات ناشی از مواد انفجاری دلایل و عوامل مختلفی دارد که از جمله یکی از دلایل همانا افزایش تلاش‌های نیروهای امنیتی جهت مقابله علیه مواد انفجاری و نیز پیشرفت‌های بالقوه نیروهای مخالف تولد در نحوه هدف قرار دادن می‌باشد. همچنان باید یاد آور شد که در سال ۲۰۱۴، یوناما تعداد زیادی از تلفات افراد ملکی را در جریان دور

اول و دوم انتخابات ریاست جمهوری در ماه‌های اپریل و جون به ثبت رسانیده بود. و نیز یکی از نکات مهمی را که در کاهش تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای مخالف دولت باید مد نظر گرفت، همانا افزایش تلفات افراد ملکی در اثر جنگ‌های زمینی و فیرهای متقابلی هست که مرتکب اصلی قضیه مشخص شده نمی‌تواند.

نیروهای طرفدار دولت

نیروهای طرفدار دولت به ویژه نیروهای امنیتی افغان در سال ۲۰۱۵ با عث تداوم افزایش تلفات ملکی گردیدند. یوناما ۱۸۵۴ مورد تلفات ملکی (۶۲۱ کشته و ۱۲۳۳ مجروح) به دست نیروهای طرفدار

---

^۹. در حدود ۹۴ درصد قتل‌های هدفمند را یوناما به نیروهای مخالف دولت نسبت داده و متباقی توسط گروپ‌های مسلح طرفدار دولت و پولیس محلی صورت گرفته است. قتل‌های هدفمند و عمدی باعث کشته شدن بیشترین رقم افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ گردیده بود. در صفحه ۵۲ گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۵ یوناما و دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر، در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه مراجعه گردد.

^{۱۰}. کاهش تلفات افراد ملکی در اثر جنگ‌های زمینی منسوب به نیروهای مخالف دولت در حقیقت به این معنا نیست که نیروهای مخالف دولت مسئول آمار کمتر تلفات افراد ملکی محسوب می‌گردد؛ زیرا، تلفات ناشی از جنگ‌های زمینی که یوناما نمیتواند آن را به هیچ یکی از طرفین منازعه به طور مشخص نسبت دهد؛ در حدود ۸۴ درصد افزایش یافته است.

دولت را مستند سازی نمود که این رقم ۲۸٪ افزایش را به مقایسه سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۱} مشابه به رویداد های مندرج در گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۵ یو ناما در مورد تلفات مردم ملکی در منازعات مسلحانه ، بیشترین تلفات ملکی ای که توسط نیرو های طرفدار دولت بوجود آمده است، در جنگهای زمینی و عمدتاً از اثر استفاده از سلاح های غیر مستقیم و انفجاری مانند توپخانه، هاوان ها، راکت ها و بمب های دستی به وقوع پیوسته است. یو ناما ملاحظه می کند که ازدیاد در تلفات ملکی نسبت داده شده به نیرو های امنیتی افغان، احتمالاً نتیجه افزایش عملیات های امنیتی ایست که توسط نیرو های امنیتی افغان از بدو إحراز مسوولیت های امنیتی در سراسر افغانستان إچرا شده اند.

تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های هوایی توسط هردو نیرو های امنیتی افغان و بین المللیدر سال ۲۰۱۵ ۸۳٪ افزایش یافته و سبب ۲۹۶ مورد تلفات ملکی (۱۴۹ کشته و ۱۴۷ زخمی) گردیده است که این افزایش سیر نزولی تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی که در سال های گذشته ثبت شده بود را معکوس کرده است. حملات تحاجمی هوا به زمین که توسط نیرو های امنیتی افغان انجام یافته، تقریباً با عث نصف (۴۳ فی صد) تمام تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی گردیده است. تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی نیرو های امنیتی افغان در نیمه دوم سال ۲۰۱۵ به مقایسه نیمه اول^{۱۲}، سه برابر افزایش یافته است. یو ناما تذکر می دهد که این افزایش را باید در چارچوب انتقال امنیت و ارتقای توانمندی نیرو های افغان در انجام حمایت های نزدیک هوایی بدون اتکاء به قوت های بین المللی مد نظر گرفت.

---

^{۱۱} در ۲۰۱۴ یو ناما ۱۴۵۳ مورد تلفات ملکی (۶۱۰ کشته و ۸۴۳ زخمی) را که توسط نیرو های طرفدار دولت واقع شده بود به ثبت رسانید.

^{۱۲} بین ۱ جنوری و ۳۰ جنوری ۲۰۱۵، یو ناما ۲۸ مورد تلفات ملکی (پنج کشته و ۲۳ زخمی) را از اثر عملیات های قوای هوایی ثبت نمود، این رقم با ۹۸ مورد تلفات ملکی (۴۱ کشته و ۵۷ زخمی) از اول جولای الی ۳۱ دسامبر مقایسه شد.

تلفات ملکی که به یک طرف مشخص نسبت داده نشده است

از جمله ۱۱۰۰۲ مورد تلفات ملکی که توسط یوناما ثبت شده است، ۱۸۸۵ مورد آن (۴۹۳ کشته و ۱۳۹۲ زخمی)، که ۱۷ فی صد تمام تلفات ملکی را تشکیل میدهد، به هیچ یک از طرف های درگیر نسبت داده نشده است. بیش ترین قسمت این تلفات ملکی ناشی از درگیری ها زمینی بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت میباشد.

این یک افزایش ۹۰ فی صدی را نسبت به سال ۲۰۱۴ نشان می دهد و عمدتاً از اثر در گیری های زمینی در شهر کندز بین ۲۸ سپتامبر الی ۱۳ اکتوبر^{۱۳} می باشد که یوناما نتوانست تلفات مذکور را به هیچ یک از طرف های جنگ نسبت دهد.

جنگ های زمینی

تلفات ملکی ناشی از جنگهای زمینی در سال ۲۰۱۵ تا ۱۵ فی صد افزایش یافته است که باعث ۴۱۳۷ مورد تلفات (۱۱۱۶ کشته و ۳۰۲۱ زخمی) گردیده است. تقریباً نیم این تلفات (۴۴ فی صد) (۱۸۳۴ مورد تلفات شامل ۴۷۲ کشته و ۱۳۶۲ زخمی) از اثر جنگهای زمینی، عمدتاً آتش متقابل، بین عناصر مخالف دولت و نیرو های طرفدار دولت بوجود آمده است ولی امکان آن وجود نداشته است که آنرا به یک طرف مشخص درگیری نسبت داد.^{۱۴}

چنانچه ملاحظه می شود تلفات ملکی در جریان جنگهای زمینی که به تنهایی به عناصر مخالف دولت نسبت داده شده اند کاهش یافته و تلفات ملکی ای که منحصراً به نیرو های طرفدار دولت نسبت داده شده افزایش یافته است.^{۱۵}

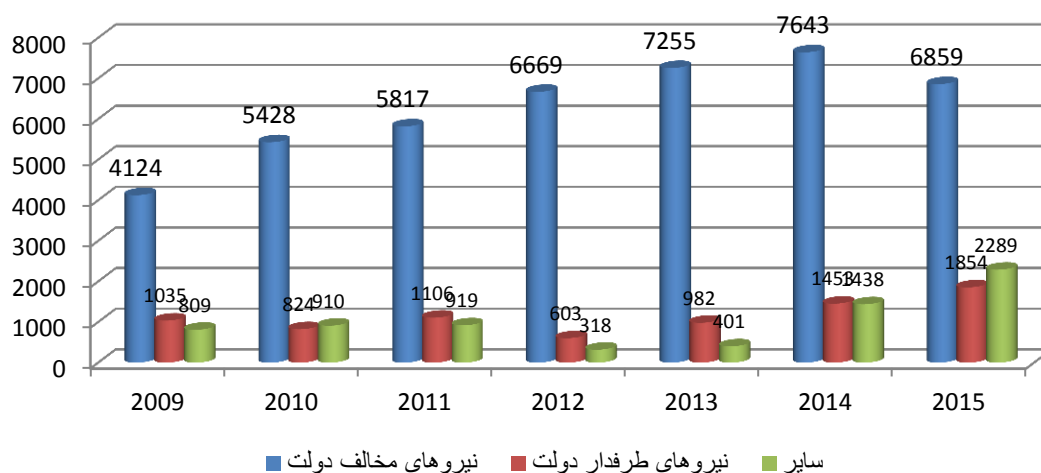
^{۱۳}. به متن اصلی گزارش که به ولایت قندز اختصاص یافته مراجعه گردد.

^{۱۴}. در سال ۲۰۱۴ یوناما ۹۹۴ مورد تلفات ملکی (۲۹۷ کشته و ۶۹۷ زخمی) را که امکان نسبت دادن آن به یکی از طرف ها وجود نداشت ثبت نموده است .

^{۱۵}. برای توضیحات مزید لطفاً بخش جنگهای زمینی را در مابعد ملاحظه نمایید.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی توسط طرفهای درگیر در منازعه

جنوری تا دسمبر سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۵

ملاحظات

در سال ۲۰۱۵ طرف های درگیر در جنگ در تضمین نمودن مصونیت مردم ملکی در تلاش برای کسب منافع نظامی، ارضی و یا سیاسی ناکام ماندند. در حالیکه طالبان و سایر عناصر ضد دولت مسؤول بیشترین موارد تلفات ملکی باقی مانده اند، یو ناما کاهش تلفات در اثر کاربرد تکتیک های مشخص ایرا که از سوی گروه ها به کار رفته، به شمول هردو، جنگهای زمینی و مواد انفجاری تعبیه شده ثبت نموده است. عناصر مخالف دولت به انجام حملات انتحاری و پیچیده در ساحات مزدحم بدون آنکه کمترین توجهی به افراد ملکی که در حوالی هدف مورد نظر شان زندگی می کردند داشته باشند، - در بسا موارد بدون ملاحظه ماهیت ملکی بودن هدف - ادامه دادند.

در سال ۲۰۱۵، عناصر مخالف دولت (طالبان و سایر گروه های مسلح مخالف) کنترل دولت روی بر قلمرو تحت اداره اش را به چالش کشیدند و و مراکز چندین ولسوالی را تصرف نموده آنها برای مدت طولانی تر نسبت به سال ها قبل تحت تصرف خو نگهداشتند. آنها برای مدت کوتاهی شهر کندز، اولین مرکز یک ولایت را بعد از سقوط حکومت شان در سال ۲۰۰۱ تصرف نمودند. عناصر مخالف

دولت حملات خود را بالای مراکز مزدحم (شهرها، شهرک ها و قریه جات کلان) متمرکز ساختند و همزمان کنترل دولت بر این مناطق را به چالش کشیدند و در عین حال، به انجام حملات منظم، و مرگبار انتحاری در شهرهای بزرگ به خصوص کابل ادامه داده اند. طالبان مسوولیت بیشتر از نصف حملات انتحاری و پیچیده ایرا که باعث تلفات ملکی گردیده است، پذیرفتند.^{۱۶}

در سراسر سال ۲۰۱۵، طالبان به طور پیهم بیان کردند که تحفظ مردم ملکی یکی از اهداف اساسی آنها می باشد، ولی این گروه کماکان باعث بیشترین تلفات ملکی و انجام حملات در محلات با احتمال بلند آسیب دیدن مردم ملکی بوده اند. اگرچه آنها بطور علنی از باعث شدن تلفات ملکی در دو حادثه که مسوولیت آن را پذیرفته بودند، اذعان نمودند، اما آنها اثرات واقعی آن حملات بر مردم ملکی را کمتر جلوه دادند. طالبان ادعا نمودند که تنها چند تن از ملکی ها "بطور سطحی زخمی شدند" در حالیکه هردو حمله چهار تن افراد ملکی را به قتل رسانید و ۴۲ تن دیگر را زخمی ساخت. (برای توضیحات مزید به فصل این گزارش در مورد اعلامیه های طالبان پیرامون تحفظ مردم ملکی مراجعه شود).

دولت در تامین امنیت کافی قلمرو و مردم در زمانیکه کشور انتقال سیاسی، امنیتی و اقتصادی را همزمان تجربه می کرد، تقلا می کرد. تقارب گرایشات بالا یکجا با وضعیت پیش آمده از اثر انتقال مسوولیت ها به دولت مردم ملکی را به گونه فزاینده در معرض خطر قرار داد. در سال ۲۰۱۵ نیرو های طالبان ۲۴ مرکز ولسوالی^{۱۷} را تصرف نمودند در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۴ تنها چهار مرکز ولسوالی بود. این امر نیرو های امنیتی را مجبور ساخت که همزمان در چندین جبهه با طالبان

---

^{۱۶}. از ۷۴ حملات انتحاری و پیچیده که باعث تلفات افراد ملکی گردیده است، طالبان تنها مسوولیت ۴۱ مورد آن را قبول کرده اند. اینها تنها آن مواردی اند که بطور علنی در وب سایت و تویتر آنها ادعا شده است. این تلفات ملکی توسط یو ناما به طالبان نسبت داده شده است. در موارد ایکه طالبان مسوولیت آن را اذعان نکرده اند، آنها شامل پوشش اصطلاح عناصر مخالف دولت گردیده است.

^{۱۷}. جلسه یو ناما با دیپارتمنت مصوونیت و امنیت ملل متحد- شهر کابل، ۱۴ جنوری ۲۰۱۶. مراکز ولسوالی هاییکه در سال ۲۰۱۵ توسط طالبان تصرف شدند: شامل جوند، یمگان، چهار دره، دشت ارچی، واگل، کوهستانات، نوزاد، موسی قلعه، راغستان، وردوج، بهارک، خاک صفا، خواجه غار، امام صاحب قلعه ذال، تاله و برفک، خم آب، غورک، بالا بلوک، غورماچ، درقد، و ریگ می باشند. در سال ۲۰۱۴ طالبان ولسوالی های یمگان، دو آب، چهار سده و کران و منجان را تصرف کردند.

بجنگند. در ختم سال ۲۰۱۵، چهار ولسوالی از ۲۴ ولسوالی مذکور تحت کنترل طالبان باقی ماند. تلفات دوامدار نیروهای امنیتی افغان توانمندی آنها را در تحفظ مردم ملکی تطعیف نمود که به از دست رفتن اعتماد مردم نسبت به دولت منتج گردید.

در پاسخ به تشدید حملات ایکه توسط عناصر مخالف دولت صورت گرفت، نیروهای امنیتی افغان و بین المللی هردو باعث افزایش صدمات به مردم ملکی گردیدند. یو ناما نگرانی های را ملاحظه نموده است که نیروهای امنیتی افغان در دفاع از خود همواره به سلاح های انفجار قوی اتکاء مینمایند ویا به استفاده از اینگونه سلاح ها به عنوان چاره نخست متوسل می شوند.

به تعقیب تلفات بی سابقه ی نیروهای امنیتی افغان در میدان نبرد (بیشتر از ۱۲۰۰۰ مورد تلفات در سال ۲۰۱۵)^{۱۸} بخش هایی از دولت به تسلیح گروپ های مسلح طرفدار دولت و حمایت از "خیزش های مردمی" شروع نمودند در حالیکه همزمان وعده می سپردند که این چنین گروپ ها را خلع سلاح می کنند. این موضوع نگرانی های آشکار^{۱۹} در زمینه حمایت از حقوق بشر در سال ۲۰۱۶ و بعد از آن را افزایش بخشیده است. سال ۲۰۱۵ همچنان شاهد ظهور عملیاتی گروپ های عناصر نهایت متشدد ضد دولت به شمول دولت اسلامی عراق و شام (ISIL) یا داعش بود که با رویکرد خطر ناک و جدید هرچند در یک محدوده جغرافیایی محدود تهدیدی تازه ی را برای مردم به میان آوردند.

---

^{۱۸}. ایمیل UNDSS ۱۷ جنوری ۲۰۱۶. UNDSS ۱۲۶۹ مورد تلفات را میان نیروهای امنیتی افغان (۴۵۴۱ کشته و ۷۶۲۸ زخمی) یک افزایش ۲۰ فی صد به مقایسه سال ۲۰۱۴ را ثبت نموده است. UNDSS در یافته است که میزان تلفات ماه های نوامبر و دسامبر ۲۰۱۵ بنا بر ممانعت گزارش دهی که توسط دولت در اخیر ۲۰۱۵ تحمیل شده بود در دست نیست.

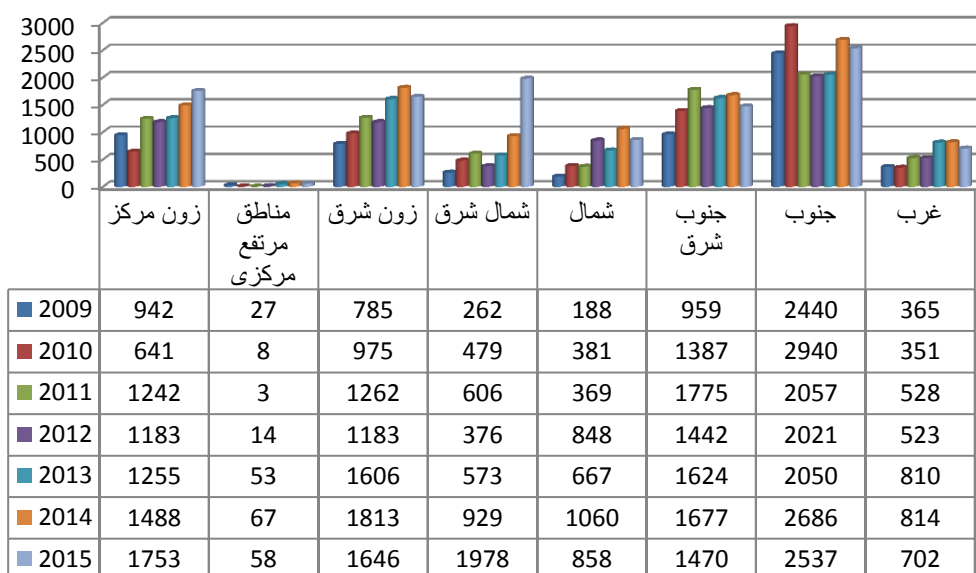
^{۱۹}. رئیس جمهور افغانستان در جریان بازدید از کندز در ۱۶ اکتوبر ۲۰۱۵ پالیسی دولت افغانستان را تصریح نموده خاطر نشان ساخت که " قوت های ملیشه تحت هیچ شرایطی تشکیل نخواهند شد و پاسخ دهی برای افراد به یک مجلس مخصوص محول خواهد گردید". ملاحظه فرمایید. بیانیه مطبوعاتی منتشره در وب سایت ریاست جمهوری <http://president.gov.af/en/news/54437> که بار اخیر در ۱۶ جنوری ۲۰۱۶ قابل دسترس گردیده است ملاحظه شود.

در ۱ جنوری ۲۰۱۵، نیروهای امنیتی بین المللی از ماموریت جنگی به ماموریت آموزشی، کمک رسانی و مشوره دهی مبدل گشتند. با وجود خاتمه یافتن رسمی ماموریت جنگی ناتو/آیساف، نیروهای امنیتی بین المللی به فراهم سازی مستقیم حمایت نظامی به همتهان افغان شان ادامه دادند. چنانچه جنگ شدت پیدا کرد، پای قوت های بین المللی کمافی السابق به میدان جنگ کشیده شد. بر علاوه، ظهور نوع جدید گروه های عناصر ضد دولت وابسته به دولت اسلامی عراق و شام و یا داعش و پارچه شدن طالبان به تعقیب افشای مرگ ملا عمر و همچنان ظهور نیروهای طرفدار دولت در بخش هایی از کشور، تلاش ها برای تامین امنیت و حفاظت مردم ملکی را بیشتر از پیش پیچیده ساخت.

افزایش تلفات ملکی در سال ۲۰۱۵ در دو زون شمال شرق و مرکزی افغانستان تمرکز یافت. هرچند انکشافاتی مانند ازدیاد در قتل های هدفمند و عمدی مردم ملکی و افزایش تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی در تمام نقاط کشور بطور یکسان صورت گرفت، با آنهم یو ناما کاهش تلفات ملکی را در همه زون های دیگر ثبت نمود.. این کاهش شامل شش فی صد کاهش در تلفات مردم ملکی در زون جنوب می شود که با وجود آن هم، این حوزه متحمل بلند ترین رقم تلفات افراد ملکی بعد از زون شمال شرق و زون مرکز شده است.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی براساس زون های مختلف

جنوری تا دسمبر سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۵

از اثر درگیری های مکرر در کندوز و نواحی اطراف آن، تلفات ملکی در سال ۲۰۱۵ در شمال شرق در مقایسه با سال ۲۰۱۴ دو برابر افزایش یافت. به تعقیب پیشروی ها در ماه های اپریل و جولای ۲۰۱۵، طالبان حمله خویشتن بالای شهر کندوز را در ۲۸ سپتامبر شروع و آنرا تصرف نمود که این امر باعث بروز دو هفته جنگ شهری گردید و تا هنگام که آنها رسماً عقب نشینی از شهر را در ۱۳ اکتبر تأیید نمودند، این جنگ دوام کرد؛ نیروهای امنیتی افغانستان در همان زمان کنترل شهر را دوباره بدست گرفتند. اکثریت زیاد تلفات ملکی ناشی از جنگ های زمینی بین نیروهای امنیتی افغان و طالبان بود، اما با آن هم، یوناما موارد تلفات ملکی ناشی از کشتارهای هدفمند، محاکمه و مجازات های موازی و عملیات هوایی به شمول حمله هوایی ایالات متحده امریکا بر شفاخانه داکتران بدون مرز (MSF) در ۳ اکتبر را مستند سازی نموده است.

در مناطق مرکزی، مخصوصاً در شهر کابل، حملات گروهی پیچیده و حملات انتحاری باعث ۱۸ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی گردید. به طور مثال دو حمله انتحاری در ۷ اگست باعث ۳۵۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۲ کشته و ۳۱۳ زخمی) گردید که بالاترین رقم کشته و زخمی شدن افراد

گزارش سالانه ی سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در افغانستان

ملکی در یک روز از سال ۲۰۰۹- زمانیکه یونا به طور منظم به ثبت وقایع تلفات ملکی اقدام کرد- تا اکنون می باشد.

در ادامه گرایشات ثبت شده در گزارشات شش ماهه و سالانه ی ۲۰۱۴ یونا ما راجع به محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، روند تلفات زنان و اطفال در مقایسه با تلفات سایر اقشار جامعه در سال ۲۰۱۵ سیر صعودی داشته است. تلفات زنان ۱۱ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل میدهد (بیشتر از رقم ۹ درصدی در ۲۰۱۴) در حالیکه تلفات اطفال ۲۶ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل میدهد (بیشتر از رقم ۲۴ درصدی در ۲۰۱۴).

کشته و زخمی شدن هزاران نفر در جریان خشونت های مسلحانه در ۲۰۱۵ نشان دهنده تغییر ماهیت منازعه مسلحانه و ناکامی طرفین درگیر منازعات در قسمت محافظت افراد ملکی از آسیب های منازعات مسلحانه می باشد. یونا ما بازهم تأکید میکند که نورم های حقوق بشردوستانه بین المللی، طرفین منازعه را ملزم می داند تا اقدامات معنی داری را جهت محافظت افراد ملکی از آسیب های ناشی از منازعات مسلحانه به شمول تدابیر برای حصول اطمینان از جوابگویی در قبال موارد نقض حقوق بشر و نقض حقوق بشر دوستانه بین المللی و جبران خسارت و حمایت از افراد ملکی که از منازعات متأثر گردیده اند، اتخاذ نمایند.

در همین ارتباط، یونا ما یک بار دیگر از طرفین درگیر می خواهد که جهت کاهش قابل ملاحظه تلفات ملکی در ۲۰۱۶، به پیروی از مکلفیت های شان در حقوق بشردوستانه بین المللی اقدامات عملی را اتخاذ نمایند تا از تلفات ملکی جلوگیری گردد. مخصوصاً عناصر مخالف دولت باید از انجام حملات گروهی پیچیده و حملات انتحاری علیه اهداف ملکی و همچنان از حملات با هر نوع ابزارهای منفجره در محلات دارای افراد ملکی، خود داری نمایند. عناصر مخالف دولت باید فوراً کشتارعامدانه افراد ملکی و استفاده غیر قانونی و کورکورانه مواد انفجاری نوع فشاری را متوقف نمایند.

تمام طرفین به شمول نیروهای امنیتی افغان، باید احتیاط لازم و عملی را روی دست گیرند تا از تلفات ملکی در جریان عملیات های شان جلوگیری نمایند و استفاده سلاحهای سنگین و جنگ افزارهای منفجره و تیراندازی بی هدف در مناطق دارای افراد ملکی را متوقف نمایند.

یوناما درخواست خویش را از تمام طرفین درگیر در منازعه مسلحانه مبنی بر حصول اطمینان ازجوابگویی نیروهای مسلح و افراد مسلح در برابر کشتن و زخمی ساختن عامدانه، کورکورانه و سهل انگارانه افراد ملکی، قویا تکرار میکند.

یوناما توصیه های ذیل را به تمام جوانب درگیر منازعه جهت محافظت افراد و اجتماعات ملکی و جلوگیری از تلفات ملکی و رعایت التزامات طرفهای مذکور به نورمهای حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی، ارائه میکند.

توصیه ها:

عناصر مخالف دولت:

در مطابقت به التزامات شان به حقوق بشردوستانه بین المللی:

- هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی، محلات ملکی مخصوصاً: کارمندان امداد، مقامات ملکی دولتی، ژورنالیست ها، مدافعین حقوق بشر، قضات، و سارنوالان و عبادتگاه ها و مراکز فرهنگی را متوقف نمایند و دراین خصوص تعریفی از [افراد و محلات] "ملکی" به کار گیرند که با حقوق بشر دوستانه بین المللی سازگار باشد.
- از استفاده مواد منفجره تعبیه شده به ویژه در حملات گروهی پیچیده کورکورانه و نامتناسب بر محلات که معمولاً افراد ملکی در آن حضور دارند خود داری نمایند و همچنان استفاده مواد ممنوعه انفجاری نوع فشاری را متوقف سازند.
- از انداختن های هاوان، راکت و نارنجک به محلات مسکونی افراد ملکی و از این محلات جداً خود داری نمایند.

- بیانیه رهبری طالبان که حمله بر افراد ملکی و محلات مسکونی افراد ملکی را در آن ممنوع اعلان کرده است، اجراء نمایند؛ امریه های که بر افراد طالبان دستور میدهند که از تلفات ملکی جلوگیری و خود داری نمایند، تطبیق نمایند و آن عده اعضای طالبان را که افراد ملکی را هدف قرار میدهند و می کشند یا زخمی می سازند، مورد پیگرد قرار دهند.
- بیانیه رهبری طالبان در خصوص حقوق بشری زنان و دختران را در ساحات تحت نفوذ خویش اجراء نمایند؛ تهدید و حملات بر آموزش و پرورش دختران، معلمان و درکل سکتور معارف را متوقف سازند.
- اطمینان حاصل نمایند که جنگ جویان مکاتب، شفاخانه ها، کلینیک ها و سایر مراکز محافظت شده را برای اهداف نظامی به کار نمی گیرند؛ تمام حملات و تهدیدات علیه کارمندان صحی به شمول واکسیناتورهای پولیو و کمپاین مبارزه علیه پولیو را متوقف سازند.

حکومت افغانستان:

- استفاده هاوان، راکت و نانجگ و سایر تسلیحات پیچیده و حملات هوایی در محلات مسکونی افراد ملکی را متوقف نماید. یک رهنمود تاکتیکی واضح، مقررات عملیات و طرزالعمل های مرتبط به استفاده از تسلیحات انفجاری و هواپیما های نظامی را تدوین نماید.
- پالیسی ملی راجع به کاهش تلفات ملکی را نهایی سازد و آنرا با یک پلان تطبیقی دارای اهداف عملی جهت جلوگیری تلفات ملکی در جریان درگیری ها، حمایت نماید ؛ و همچنان از ایجاد یک واحد اختصاصی در دولت برای تحقیق تمام آسیب های ناشی از واقعات منازعات مسلحانه، اطمینان حاصل نماید.
- تمام گروه های مسلح، ملیشه ها و "قیام های مردمی" را منحل و خلع سلاح نماید.
- تمام اتهامات تعدی بر و نقض حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی توسط نیروهای امنیتی و گروه های مسلح طرفدار دولت را تحقیق نماید؛ طوری که قوانین داخلی و قواعد بین المللی اقتضا میکنند، آنها را که مسئول [ارتکاب موارد فوق] شناخته می شوند تعقیب و

مجازات نماید. در قسمت دریافت خسارت و دست رسی به خدمات اساسی به منظور بلند بردن سطح آگاهی عامه، آگاهی دهی نماید.

- ارتقای بیشتر ظرفیت نیروی های امنیتی ملی را در خصوص فرماندهی، کنترل و اجرای عملیات علیه مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی آنها و استحصال آنها، در اولویت قرار دهد. منابع لازم را برای حصول اطمینان از تطبیق کامل استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده بی هدف، تخصیص دهد.
- استفاده مکاتب، شفاخانه ها، و کلینیک ها برای مقاصد نظامی را فوراً متوقف سازد و از احترام بر تأسیسات صحتی منحصراً برای مراکز بی طرف مطمئن گردد.

نیروهای نظامی بین المللی^{۲۰}

- یک تحقیق موثر، شفاف، مستقل و غیر جانبدارانه در قسمت حمله هوایی بر شفاخانه داکتران بدون مرز (MSF) راه اندازی نماید و یافته های آنرا در دست رس عموم قرار دهد و از جوابگویی کسانی که مسئول این واقعه هستند اطمینان حاصل نماید. دولت های که بر پرسونل دخیل شان در این واقعه صلاحیت قضایی دارند، باید مطمئن گردد که افراد مسئول که این حمله را تجویز و اجراء کردند در طی یک روند شفاف، غیر جانبدارانه، موثر و سریع مورد تحقیق قرار می گیرند. افراد که دلالتاً مظنون به دست داشتن در جرایم جنگی اند و اراده لازم را در آن داشته اند، باید توسط یک دیوان قانونی با حفظ حقوق متهم مورد تعقیب عدلی قرار گیرند. و همچنان قدم های لازم را برای اطمینان از جبران خسارت بردارد.
- پروتوکول موجود راجع به هدف گیری و پالیسی های عملیاتی و معیارهای هدف گیری قبل از عملیات را مورد باز نگری قرار دهد تا از حملات علیه محلات مسکونی ملکی به شمول شفاخانه ها جلوگیری نماید.

---

^{۲۰}. یوناما مستحضر است که مأموریت حمایت قاطع ناتو در قسمت تطبیق "یادداشت ثبت"، معلومات به روز را در تاریخ ۳ فبروی ۲۰۱۶ ارائه کرد. ضمیمه شماره ۳ در متن کامل این گزارش را ملاحظه نمایید.

گزارش سالانه ی سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در افغانستان

- به تعقیب بروز اتهامات تلفات ملکی در جریان عملیات که در آن نیروهای امنیتی یا استخباراتی بین المللی دخیل اند، مخصوصا در حملات هوا پیمای بی پلوت (پهپاد) و عملیات جستجو، از بررسی و تحقیق شفاف بعد از این عملیات ها اطمینان حاصل نماید.
- دولت افغانستان را در تدوین و تطبیق پالیسی کاهش تلفات ملکی درجریات علمیات های جنگی حمایت نماید.
- در مرحله پالیسی، عملیاتی و تاکتیکی با در نظر داشت نیاز به پروتوکولهای مناسب، برنامه های آموزشی و تدابیر کاهش تلفات ملکی در قسمت استفاده از تسلیحات پیچیده و هواپیماهای نظامی، به تدویر برنامه های آموزشی، تهیه منابع و حمایت های لازم برای نیروهای امنیتی افغان بعد از ۲۰۱۶ ادامه دهد.
- به حمایت از نیروهای امنیتی افغان در قسمت فرماندهی، کنترل و اجرای عملیات های خشی سازی مواد منفجره تعبیه شده به شمول بهره برداری از آن، در سال ۲۰۱۶ و بعد از آن ادامه بدهد.

